

STINA FÖDER BARN – åt någon annan

Stina, 31, är en vanlig trebarnsmamma. Med ett annorlunda kall: hon föder barn åt andra.

– Det är det bästa jag gjort, för både mig själv och andra, säger hon.

Text: **Karin Herou**

Just nu utreder regeringen om det ska bli tillåtet i Sverige med altruistiskt surrogatmödraskap, alltså att bära ett barn åt någon annan utan betalning.

Statens medicinetiska råd, Smer, vill tillåta denna form av surrogatmödraskap i Sverige.

De kräver dock att det ska finnas en nära relation mellan surrogatmammans och de tilltänkta föräldrarna, och att inga pengar ska vara inblandade i uppgörelsen.

Utredningen ska presenteras i juni 2015.

EN SVENSK SURROGATMAMMA. Stina, 31, har redan fött ett barn åt ett barnlöst par. "Visst är det en påfrestning att vara gravid och föda barn. Jag gör det max två gånger till", säger hon.

Foto: THINKSTOCK

EGNA OCH ANDRAS.
Stina har tre egna barn och vill själv inte ha fler.

Den lilla flickan föddes i vecka 27 och vägde bara 900 gram. Dagen efter satt Stina bredvid kuvösen. Hon höll en hand på den lilla kroppen, kände de osäkra andetagerna och pumpade bröstmjölk som flickan sondmatades med.

Snart skulle hon säga hej då till barnet som legat i hennes mage, som hon känt sparkarna från och sett på ultraljudet. Som växt i hennes kropp och som faktiskt även var hennes biologiska barn.

En tår rinner ner för kinden när hon berättar om den där dagen för nästan exakt ett år sedan.

– Hon var så liten, verkligen extremt liten men jättesöt. Jag satt där en lång stund. Det jobbigaste var inte att säga hej då. Det jobbigaste var

att det inte blev som jag tänkt, att hon föddes för tidigt och jag inte kunde hjälpa henne mer.

Hon torkar bort tårarna med en servett.

– Hon var väldigt lik sin pappa, det gjorde det lättare. Och lyckan när hennes riktiga föräldrar tog över, den går inte att beskriva.

Förlossningen skedde med hjälp av urakut kejsarsnitt. Sofia sövdes ner och 20 minuter efter att hon kommit till sjukhuset var flickan född. När hon vaknade och såg den lilla säger hon att det kändes helt annorlunda än när hon såg sina egna barn.

– Jag hade liksom inga moderskänslor för henne. Jag tänkte aldrig, varken under graviditet eller efter förlossningen, att jag ville behålla henne. Jag är klar med barn, annars skulle det inte gå.

Det jobbigaste för Stina under

och efter förlossningen var inte smärtan hon tog för en annan kvinna, utan hur vårdpersonalen behandlade henne på BB. I förlossningsbrevet hade hon tydligt skrivit att hon var surrogatmamma åt ett par men barnmorskorna visste inte hur de skulle bemöta henne. Hon kände sig bortglömd och ensam.

– Jag hade velat bli behandlad som en vanlig mamma. Visst, jag hade lämnat ifrån mig barnet men jag hade fortfarande gått igenom

en förlossning, blödde och hade ont, säger hon.

Just nu utreder regeringen om det ska bli tillåtet med altruistiskt surrogatmödraskap i Sverige och går förslaget igenom hoppas Sofia att även vården tar fram nya riktlinjer.

Stina är lång, älskar att dansa salsa och pluggar till för-

skolelärare. Hon skrattar ofta, känns trygg och verkar ha ett bra liv tillsammans med sina egna barn. Vad är det som gör att hon under nio månader lånar ut sin kropp för att ett par, i slutändan, ska bli lyckliga? Andra mammor står ut med illamående och gravidkrämpor och tar sig igenom en smärtsam förlossning för att de snart ska få sitt pris, det efterlängtrade barnet. Men precis där, när allt börjar för andra mammor tar Stina resa slut. Varför går hon igenom det, för någon annans skull?

Stina har sett hur barnlängtan tär på människor. Hon har sett den tårfulla kampen. Därför vill hon hjälpa.

– Jag tänker så här, så länge jag är fertil kan jag hjälpa till. Varför inte liksom? Men visst det är en påfrestning att vara gravid och föda barn. Jag tänker göra det max två gånger till. Jag vill inte vara för

25 000 surrogatbarn från Indien

Under det senaste årtiondet har Indien utvecklats till den mest populära destinationen för västerländska par som vill skaffa barn via surrogatmamma. Minst 25 000 surrogatbarn föds där varje år, varav ungefär 100 nu finns i Sverige. Enligt Migrationsverket föds cirka ett barn i veckan via surrogatmödraskap utomlands till svenska barnlösa par.

Stina inseminerar sig själv

Så går det till: Den blivande pappan lämnar sperma som Stina sedan inseminerar.

I Stinas fall är det alltså hennes egna ägg. Mannen står sedan som fader till barnet och blivande vårdnadshavare. Efter förlossningen avsäger sig Stina vårdnaden och den biologiska faderns partner, man eller kvinna, ansö-

ker om att få adoptera barnet via Familjerätten.

Att föda någon annans barn är inte olagligt men inte heller reglerat i lag. Juristbyrån som Stina anlitate har hanterat ungefär 10 svenska fall som liknar Stinas.

Stinas blogg: [ensurrogatsbekannelser.wordpress.com](https://www.ensurrogatsbekannelser.wordpress.com)

Foto: THINSTOCK

gammal heller och riskera skador på fostret.

Paret hon var surrogatmamma åt kunde inte få egna barn, den blivande mamman hade haft livmodercancer. De fick kontakt på ett nätforum för surrogatmammor och det visade sig att de bara bodde ett tiotal mil från varandra. De mejlade länge, pratade i telefon och träffades till slut på en folk-tom restaurang. Stina tänkte igenom det noga innan hon sa ja till att bära och föda deras barn.

Stina har tre egna barn och vill själv inte ha fler.

Hon beskriver sig själv som extremt fertil och har blivit gravid på första försöket varje gång. Graviditeterna har också varit ganska enkla, med sin son körde hon till exempel långträdare i princip fram till födseln. Förlossningarna har gått fort.

– Naturen är så orättvis. Jag blir gravid hur lätt som helst medan andra kämpar i flera år. Den känslan, att få hjälpa ett par att få barn, den är helt otrolig.

Den här gången syntes det knappt att hon var gravid. Hon hade sina vanliga jeans och inte ens nära vänner anade något. Hon hade tänkt berätta för barnen, men eftersom hon bara såg lite svullen ut så sköt hon på det. När barnet kom i vecka 27 hade hon ännu inte berättat. Men hon ska, när hennes egna barn är lite äldre.

Hon tar inte betalt för att föda andras barn, men låter de blivande föräldrarna bekosta gravidkläder, sjukfrånvaro orsakad av graviditeten och mediciner. Efter det akuta kejsarsnittet fick hon till exempel ekonomisk kompensation eftersom hon var borta från jobbet.

Tillsammans med paret och en advokat skrev hon ett kontrakt

under graviditeten som förbjöd henne att dricka alkohol eller på något annat sätt äventyra fostrets säkerhet. Där stod också vem barnet tillhörde när det var fött. Men för Sofia var det aldrig några tveksamheter, både när barnet låg i magen och när det var fött verkar det ha varit självklart för henne att det var någon annans barn.

– Jag minns när vi gjorde ultraljud, det kändes så fel att jag var där. Det var liksom deras stund och första gången de såg sitt barn. De grät och till slut grät både jag och barnmorskan också.

Stina visar bilder i mobilen. En liten tjej i gästol som glatt viftar med en sopborste. Samma tjej, lite äldre, som sitter på ett grönprickigt skötbord och ler med fyra riskornständer.

– Flickans föräldrar är öppna med hur hon kom till. De har berättat för familj, vänner och kollegor och vad jag vet har ingen reagerat. Vill hon ha kontakt är jag gärna en extra vuxen i hennes liv.

Förra veckan påbörjade hon en ny surrogatprocess med ett nytt, svenskt par. Hon inseminerade själv hemma, precis som förra gången.

Stina har kontakt med två andra svenska surrogatmammor men hon tror att mörkertalet är stort.

– I Sverige måste man gömma sig och skämmas för att man hjälper andra på det här sättet. Jag vill berätta eftersom det är det bästa jag har gjort. Flickan är min stora stolthet. På mors dag fick jag ett grattiskort, som tack för att jag hjälpt dem att bli föräldrar. Det var så fint, jag bara grät av lycka. □

Fotnot: Stina heter egentligen något annat.